

[Ahlmann-Ohlson]

Begrundelse

I forbindelse med DSBs overtrædelser af miljølovgivningen i Korsør havn har politiet ikke kunnet sigte DSB for den pågældende lovovertrædelse, jfr. Jyllands-Posten den 23. januar 1986.

Lovovertrædelsen består i, at DSB ifølge oplysninger fra Korsør kommune flere gange har overtrådt et kommunalt miljøpåbud, der har til formål at begrænse røgforurening i havneområdet i Korsør.

Forureningen opstår som følge af ulovlig brug af fuelolie fremfor den mindre forurenende dieselolie.

DSB har udpeget en rederichef som værende ansvarlig, hvorefter politiet bebuder, at der uden tvivl vil blive rejst sigtelse imod denne.

Denne fremgangsmåde sker med henvisning til, at man jo ikke kan sigte en statsinstitution.

Der henvises endvidere til forureningssagen i Frederikshavn, jfr. Vendsyssel Tidende den 26. januar 1986, hvoraf det fremgår, at DSB er ansvarlig for en olieforurening ved Rådhusøen i Frederikshavn.

Svar (6/2 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I en lang række bestemmelser i lovgivningen findes der en adgang til at pålægge kollektive enheder (juridiske personer) et bødeansvar. Disse bestemmelser er sædvanligvis – som i miljøbeskyttelseslovens § 83, stk. 4 – formuleret således, at der for overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Vedrørende den konkrete sag fra havneområdet i Korsør, som er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, har politimesteren i Slagelse over for justitsministeriet oplyst, at sagen for tiden er under efterforskning, og at der endnu ikke er taget stilling til en eventuel tiltale i sagen.

Det kan endvidere oplyses, at justitsministeriet den 13. december 1985 har givet tilladelse til, at en dom, hvorved DSB ved godsterminalen i Ålborg blev frifundet for overtrædelse af loven om godstransport med motorkøretøjer, indbringes for vestre landsret bl.a. med henblik på en principiel stillingta-

gen til muligheden for at pålægge en statsinstitution et bødeansvar.

Under henvisning til disse verserende sager finder justitsministeriet af principielle grunde ikke på det foreliggende grundlag at burde udtale sig om det rejste spørgsmål. Justitsministeriet kan dog oplyse, at der – uafhængigt af spørgsmålet om et eventuelt bødeansvar for en statsinstitution – består en adgang til at rejse straffesag mod de personligt ansvarlige i en statsinstitution, såfremt de almindelige betingelser herfor er opfyldt, ligesom et eventuelt disciplinæransvar i givet fald vil kunne gøres gældende.

Spm. nr. S 601

Til *udenrigsministeren* (27/1 86) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvad er proceduren for vores repræsentation i Verdensbanken, fra et forslag om lån fremsættes, til det vedtages, og i hvilket omfang er der en forudgående høringsprocedure og med hvem?«

Svar (6/2 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Når den teknisk-økonomiske forberedelse af et projekt er gennemført, og før Verdensbankens ledelse beslutter at indlede egentlige forhandlinger med et låntagerland om et projektlån, underretter ledelsen bankens bestyrelse herom. Bestyrelsen består af 21 eksekutivdirektører, hvoraf én repræsenterer de fem nordiske lande.

Når forhandlingerne er afsluttet, forelægger bankens præsident til bestyrelsens godkendelse sin rapport om projektet ledsaget af ståbens endelige projektvurdering og den forhandlede låneaftale. Bestyrelsen træffer derefter beslutning i sagen, normalt ca. 20 dage efter forelæggelsen. I bankens finansår 1984-85 (juli 84-juli 85) godkendte bestyrelsen i alt 236 projektforslag.

I bestyrelsen tager den nordiske eksekutivdirektør stilling til projektforslagene i overensstemmelse med de nordiske landes generelle bistandspolitiske synspunkter og efter behov på grundlag af konkrete instruktioner, der udarbejdes i fællesskab af de nordiske lande. Eksekutivdirektøren henleder i øvrigt de nordiske hovedstæders opmærksomhed på projekter af særlig interesse.